

da de Forhold, som denne Lov skal ramme, ville være de egentlig karakteristiske og betydningsfulde i vor Lovgivning om Nagerforhold, vilde jeg sætte stor Pris paa, at man uden videre optog denne Titel, den behøver derfor slet ikke at gaa ind i Lovens Text, netop paa samme Maade som de Straffebestemmelser, vi før omtalte om Bedrageri. Det er kun Kapitlet, der har Overskriften „Bedrageri“, men ibrigt bruges denne Betegnelse ikke i selve Kapitlet. Det er ganske ønskeligt at kunne stemple denne Ting, som den fortjener, netop som Nager, og det er ganske ønskeligt at slaa fast, at de, der drive den Slags Transaktioner, man ønsker at ramme, ere Nagerfarle.

Lauridsen: Det forekommer mig ret interessant at se paa det, der har givet Anledning til denne Lov og Loven selv. Der er nemlig i den Retning en Lighed, idet nemlig begge Dele, baade det Samfundsønde, der har givet Anledning til Loven og selve Loven er kommen fra Tydskland. Havde vi ikke forladt den gamle Regel her i Landet om, at man ikke kunde overføre Eiendomsret ved et Stykke løst Papir, en Regel, som ikke gjaldt i ældre Tid, og havde vi ikke forladt det Institut, man havde før Konfursloven, nemlig det almindelige Underpant i Løsøre, vilde man ikke have staaet i det Tilfælde, vi nu her staar i, at maatte oversætte en Lov fra Tydsk i Henhold til, at vi have optaget forterte tydske Professorelærdomme i vor gamle Ret, nemlig at man kan overføre Eiendomsret ved et Stykke Papir. Det er det, der har givet Anledning til Loven, og det er ret interessant at se, at vi, naar vi have optaget disse Regler fra udenlandsk Lovgivning paa dette Punkt, ogsaa blive nødt til at følge udenlandsk Lovgivning paa et andet Punkt, nemlig paany at tage en Oversættelse af den tydske Rigslov og saa atter indføre det i vor Ret. Jeg har den Opfattelse, at Loven ikke vil gavne det Allerfjerneste, ikke saaledes at forstaa, at jeg ikke tror, at den høitærede Justitsministers Mening har været den at gavne med Loven, det føler jeg mig overbeviist om. Hvad ondt man ellers kan sige om den høitærede Justitsminister — og jeg har personlig god Anledning til at sige adskilligt ondt om ham og hans Retspleie — saa veed jeg dog, at han i mange Retninger er en Slags Filantrop. Men jeg tror som sagt ikke, at Loven vil komme til at gavne det Allerfjerneste. Vi have en Nagerlov af 6te April 1855, og Meningen med denne Lov var at hindre, at Menter i Landeieendomme nogenstunde skulde overstige 6 pCt.

Og nu vil jeg spørge alle de Bønder, der ere her til Stede: er denne Hensigt bleven naaet? har man ikke faaet baade 10, 15, 18, 20 og 24 pCt. af Laan i faste Eiendomme? Og man har faaet Bøvelret, hurtig Retsforfølgning og Udpantninger og meget meget mere end det, og man veed jo, at det er lykkes ved at give det Form af Bøvedipapirer og den Slags Ting, paa en let Maade at omgaa Loven, og det tror jeg ogsaa vil blive Tilfældet med den Lov, som foresligger. Jeg vil for Resten indrømme, at det er yderst vanskeligt at affatte en Lov om Nager; men det er nu som sagt min Overbevisning, at den foresiggende Lov vil ikke i mindste Maade bidrage til at formindske Nager, det vil gaa ganske paa samme Maade, som det er gaaet i Forveien. De Rigmænd, der ville drive denne Trafik, ere gode Venner med Loven og ogsaa gode Venner med Lovens Fortollere, og de ville nok passe at faae anstaaft sig bearbejdede tydske Fortollinger og faae Folk til at fortolke Loven, og saa skal det nok vise sig, at denne Lov skal blive fortolket saaledes, at den ikke lægger det allermindeste Baand paa Nager. Jeg tror tværtimod, at den næsten vil være gunstigere og mere gaa bort fra at ramme de Virkelige end den Lovgivning, vi have i Diebliffet. Denne Lov sætter jærlig Straf for den, der lader sig tiltransportere en Nagerkontrakt eller en Fordring, som grunder sig paa Nager. Jeg tror nu, at man ikke derved i mindste Maade vil komme ud over Straamandsvæsenet, og den Mand, der forsyner de Folk med Penge, skal nok vide at undgaa, at Straffen rammer ham. Han lader sig selvfølgelig aldrig en saadan Kontrakt tiltransporte, og Forholdet vil simpelt hen blive det, at Nager bliver drevne under andre Former end hidtil. — Jeg vil dernæst sige en anden Ting. Det er med Hensyn til den Tillid til Domstolene, som præger Lovforslaget. I saa Henseende vil jeg sige, at jeg nærmest er enig med det ærede Medlem fra Nørjoge (Hørup). Man kan jo sige Meget om det, vi have set her i de sidste Aar — jeg skal ikke indlade mig nærmere paa, hvorvidt det er Ret eller Uret — men jeg synes, det er af den Art, at det nok kunde være værd at give Lovene en bestemt og koncis Affattelse. Grundloven f. Ex. synes vi Andre jo ikke er saa gruelig uklar, men dog har vi set, at endogaa temmelig klare Paragrafer have givet Anledning til 20—30 forskjellige Fortolkninger. Jeg synes derfor, at man i hderste Maade skal bestræbe sig for, og lægge den hderste Vægt paa — og det netop nu, da vi begynde paa en Forhandlingsperiode — at gjøre Lovforslaget